

Serhat Ömürlü

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.11.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Serhat Ömürlü

Eserleri:

Ayrılık mıdır aramıza giren

Ayrılık da bir parçası mıdır aşkın?
O zaman bedenler ayrılırken bu kalbin haykırışları niye?
Ayrılık sonu mudur aşkın?
O zaman sonsa daha çok bağlanmanın anlamı ne?

Ayrılık mıdır aramıza giren?
O zaman isyan etmenin anlamı ne?
İmkansız olandır bitmeyen aşk!
O zaman bu ayrılığı kabullenememenin sebebi ne?

Serhat Ömürlü

Biliyormusun

Bak gecenin sonlarına varıyoruz yine..
Seni yazmakta direten parmaklarımda kalem;
Duvardaki saate bakıyorum..
Saat sabahın 7sini gösteriyor..
Saatin akrep ve yelkovanı
Soğuktan üşümüş gibi birbirine sarılmış
Ve tüm şehir gibi yatmakta..
Oysa ben kendimle cebelleşmekteyim
Cevabı olmayan sorularıma cevaplar bulmak için..
Ellerime bakıyorum..
İpek dokusu saçlarını gezinirken
Bir zamanlar tiril tiril titreyen ellerime bakıyorum..
Ayaklarıma bakıyorum..
Uzun yıllardır
İki kişilik bir sevdayı tek başına yüklenmekte zorlanan
Yorgun ayaklarıma bakıyorum..

Oysa karanlıklardan..
Tutsaklıklardan koşarken sana ne kadar güçlüydüler..
Biliyormusun
Bu ayaklar senin beni beklediğin yerde olmadığını anlayınca göktüler..

Serhat Ömürlü

Bu Son Gidiyorum

Son kez geiyorom g zlerinden ıslak ıslak
Gidiyorum iŖte tenim    yerek ellerim tityerek
Tozu dumana katarak G D YORUM.....
Gelmeyeceksin artık d   lerime
Girmeyeceksin artık r yalar ma
alamayacaksın artık uykular m 
BEN G D YORUM.....
 cini ıslatan Ŗarkılarda bulacaks n sadece beni
Tek avuntun tek tesellin olacak gemi  n mazisi
Sende benim gibi her sabah uyanacaks n yalnızlı  n sessizli  inde
O y re  ni sızlatan acıda arayacaks n beni...
Yorgun d   ecek seninde bedeninde.. ylecee kalacaks n
Bana ya attı  n acıları ya acak yoklu  umu aramaya ba layacaks n
Yoklu  umu hissedecek ama geç kalmı   olacaks n...
BU S N.. ne seni, ne sevgini istiyorum
O ellerinle kirlett  n saf sevdam 
Hi mutlu edemedi  n ve hala sende olan y re  imi
Ve benden aldı  n  l ms  z a  k 
Sana hatıra bırakıp
SONSUZA KADAR G D YORUM...

Serhat  m rl 

En güzel hikâyem

Benim de zaten hiç gücüm yok
Yüzüm yok hiç
Umudum yok
Ama bil ki
Farklı bir hayaldi
İşkenceydi bazen
Bazen çok güzeldi
Ama anlıyorum sesinden
Kurtulmuşsun
Sen
Nokta konmuş bitmiş
En güzel hikâyem..."

Serhat Ömürlü

Her ayrılık ayrılık değildir

Ötelediğimiz kavuşmak şimdi
Ansızın olsun istemiyoruz mu ne?
Her ayrılık ayrılık değildir sevgili
Bir kor yanmaya başlar yeniden bittiği yerde

Yan yana geldiğimiz anlar
Geçmişin yanında ne kadar az
Ve yoğunlaşmış duygular
geçmişte olmadığı kadar
Başlangıçlarını hatırlıyorum da
Unuttuğumu sandığım tüm detaylar
aşkı savuşturmalar içimi acıtmaz sandığım
hani birbirimizi okuduğumuz bakışmalar...
Aynen şimdi baktığın gibi bakardın o zamanlar...
Her ayrılık ayrılık değildir sevgili
Gün geçtikçe öğretir ne kadar sevdiğini ve sevildiğini....

Gidişlerinde kapıdan çıkınca bir uçurumdan düşecek gibi bakıyorsun
Ya da bir daha geldiğinde beni bulamayacakmışsın gibi
içindeki çatışmalardan sekip gözlerine düşen ateş parçalarını saklayamıyorsun...
Ben de öyleyim senden ne bir fazla ne bir eksikim...
Aslında eksikim tek eksikliğim gidişlerin anlıyor musun?
Her ayrılık ayrılık değildir sevgili....
Bu kez belki de aşk değil AYRILIK YENİLDİ...

Serhat Ömürlü

Mutluluklar Dilerim

Sakin bana kendinden bahsetme...
Mutluluklar Dilerim
Nasıl yaşadığın ne yaptığın umurumda bile değil.
Geçmiş bitirdim.
Hayatımda Zerre kadar değer yok bunu böyle bil.

Hayat devam ediyor.
Artık... şiirler seni yazmıyor
Kelimeler senden bahsetmiyor. Bu gözler seni görmüyor.
Dudaklarım ismini hecelemiyor.
Bu yürek sen olmadan da yaşamasını biliyor.
Sakin bana geçmişten bahsetme...
Ben sana dair ne var ne yok jiletle kazıdım.
Gözyaşlarımla yıkadım.
Anlamıyorsun.
Artık... anılarımda bile yoksun.
Sakin bana seni çok sevdiğimden bahsetme...
Ben o defteri çoktan kapadım.
Sen gittiğinde herşeyi bitirdim.
Yüreğimde beynimde ne var ne yok
Hepsini yaktım yıktım kül ettim.
Şimdi... savrulan küllerden ne beklersin Ne beklerim...
Ben... seni tanıdığımdayken bile emin değilim.
Olsa olsa... bir yabancı gibi..
Sana Mutluluklar Dilerim.

Serhat Ömürlü

Sen bilir misin sensizliđi

Sen bilir misin sensizliđi
Sensizken depresyona girip,delirmeyi
Bilir misin ki yavař yavař ölmeyi
Herkez sana karşı gelirken direnmeyi
BİLEMEZSİN.....
Sen hiç yalnız kalmadın ki
Sen hiç başkasının omzunda çaresiz ağlamadın ki
Sen hiç en başta ailenden darbe almadın ki
BİLEMZSİN.....
Severken birden terkedilmeye mahkum bırakıldın ki
Sen bilir misin her günümün nasıl geçtiđini
Sensizken kıvranıp acı çektiğimi
Bilir misin ki sessiz sessiz düşüncelerimi
BİLEMEZSİN.....

Serhat Ömürlü

Sen hię birřeye deęmezsin artık....

şimdi senden özür bile dilemem
Ne gözlerine bakarım nede ellerini tutarım
Senin için ne üzülür nede gözyaşı dkerim
Benim için bir yabancısın artık...
Sevgimin kıymetini hiębir zaman bilmedin
Beni yalancı duygularınla,
Sahte gzyaşlarınla nasılda kandırdın
ıkarıp attım seni hayatımdan
Benim için bir yalancısın artık.....
Dilerim ki sende birgün benim gibi seversin
Dilerim ki sende çektiğim bu acıyı çekersin
Dilerim ki sende birgün aşında çıkamaz yola girersin..
Çünkü sen hię birřeye deęmezsin artık....

Serhat mrl

Şair Ağlar Şiir Ağlar

Elveda sözü ilmeğini takar boynuna
Son busenin nefesi dolaşırken teninde
Uzaklaştığı her adımda hançer saplanır bedene
Alevlenmeye başlamıştır hasret ateşi yüreğinde
Ayrılık ölümden beter gelir böylesine sevene
O anın sahnesi hep yaşar gözlerinde
Anlamını yitirmiştir artık her şey
Odaklanılan tek düşünce elini ayağını bağlar
Ayrılığı yazarken kalem
Şair ağlar, şiir ağlar.

Kuytu limana demirlemiştir yalnızlık
Yüreklerin üşüdüğü gecelerde
Gözyaşları mürekkep olur
Dökülür kağıtlara en karanlık hecelerde
Akrep oynamaz yerinden
En büyük vurgunu yemiştir yelkovan
Ay bile siner ağlar bulutların arasında
Eşlik eder ona gökteki bütün yıldızlar
Yalnızlığı yazarken kalem
Şair ağlar, şiir ağlar
Alır koynuna en acı duyguları
Firari uykularda sabahlarken gözler
Güneşin ilk ışıklarıyla çiğ tanelerini görür
Süzülür yanaklardan cimplere düşerler
En acıklı kelimeler dökülür dizelere
Biçare gönülden sızar kağıtlara

Öper hayalini bitmez sevdasının
Durgun bir noktaya takılınca bakışlar
Çaresizliği yazarken kalem

Şair ağlar şiir ağlar.
Güneş batarken akşamın kızılığında
Pusu kurar uykusuz gecelere
Artık hasret çağlar yüreklerde
Mahzunlaşır bir çocuk gibi
Her ayrılık şarkısının nakaratı
Beynine çakılır bir mih gibi
Mırıldanır iki dudak arası
Sevdiğinin hayali titrer düşlerinde
Acımasız bir korla yüreğini dağlar
Hasreti yazarken kalem
Şair ağlar şiir ağlar...
Serhat Ömürlü

Şimdi Gitmek

Şu an ne ağlamak, ne bir çığlık atmak,
Ne de elime geçen herşeyi fırlatıp kırmak içimi rahatlatabilir! ..
Belkide tarifi imkansız bu his, bendekalicı olucak bilmiyorum...
Kalmak ve gitmek adına iki seçeneğim olsaydı ki
Ben hep var olduğunu düşünmüştüm
Kararım sonuna kadar kalmak olurdu biliyorsun...
Tek bir seçeneğim kaldı.
Gitmek...Gitmek...Gitmek...
Geride hayalleri ikinci kez yıkılan bir hayat bırakıp gitmek...
Aynı şekilde yanımda hayalleri ikinci kez yıkılan bir hayat götürüp gitmek...
Ben mucize denilen olayı sende öğrendim ve ona senle inandım.
Ve benim duyduğum mucizeler,
İnsanın karşısına yaşamı boyunca sadecebir defa çıkabilir;
Bu şans bir defa verilebilir.şimdi gitmek ne biliyor musun
Şimdi gitmek,
Bu büyük mucizeyi büyük bir nankörlük ederek ayaklar altına almak! ..
Şimdi gitmek, iki hayatı da alt üst etmek! ..
Şu an bu yazdıklarımı okurkenki halini düşünemiyorum bile! ..
Belki bana birinsanın aklına gelebilecek en ağır sözleri söylüyorsun.
Belki en yıkıcıbedduaları ederek lanetler yağıdırıyorsun...
Eğer ki öyleyse ne kadarhaklı olduğunu da biliyorsun.şimdi gidiyorum evet...
Sana büyüttüğüm,
Bana göre benzersiz olan o sevgiyi
Kalbimin en derinlerine saklayıp ve bu kalbin
Bir daha sevebilme ihtimalini yasaklayıp gidiyorum...
Seni sevdiğimi bilmen seni ne kadar teselli edebilir ki ben olmadıktan sonra...
Ne önemi var ki bir gün aynı kalple, aynı ben olarak döneceğimin! ...
Seni ve beni bitirdikten sonra...

Serhat Ömürlü

Unutma, her şey seninle güzel ve seninle özel...

Bir evet'ine ömrümü veririm.
Şaka yapmıyorum,
Aşk dolu şu kalbimi senden başkasına emanet edemem ben
İstersen inanmayabilirsin tüm bunlara,
Hani bir başkası için ömür verilir mi diye, aklından geçersen de...
Unutma ki sen benim için hiçbir zaman bir başkası olmadım.
Sen bana, benden yakinken, ancak ben bir başkası olurdum kendim için.
Ama sen asla, bu denli bir başka yürekte sevelemezsin...
İnan bana, sevelemezsin İnsan çok sevince, organları bile bir başka çalışıyor.
Ruhu istemese, bedeni özlüyor...
Unutma, her şey seninle güzel ve seninle özel...

Serhat Ömürlü

Yalanlarınla mutluluklar...

Yeni bir geceden yine yıldızlar göndererek başlıyorum bu yazıma..
Yazmak en kötü şey belki de.
Kanımı emiyor sanki.
Kalem benden bir şeyler götürüyor.
Bendeki senin gidişinin en büyük kanıtı gibi.
Düşünüyorum da korkutuyor mu bu beni?
Dıştan ne kadar reddetsem de,
İçimde bir yerlerde biliyorum cevabı, veriyorum da yanıtını..
Korkutmuyor..
Acı da korkutmuyor.
Hazırlıklıyım nasılsa.
Noktalar bile anlamdan yoksun öylece duruyorlar cümlelerin sonunda.
Boş ve anlamsız. Manidar olan tek şey kalemim, kağıtta kayıp gidişi..
Bu son yakmıyor bedenimi, söndürmüyor ruhumun ateşini.
Ben hala aynı ben.
Değişen bir şey yok.
Beni de götürmeyi başaramadın bu sefer giderken.
Canımı yakmana izin vermek bile hataymış,
seni sevmenin de hata olduğu gibi..
Sevginin ateşi acıtırken kalbimi önceden,
Sivri bir buzun kalbimde ilerlediğini hissediyorum.
Rahatlıyorum. Yoksun artık.
En büyük yalandın yaşadığım. İnandığım en güzel yalan.
Ama yalan işte.
Senin, ve sevginin de yalan olduğu gibi..
Hayat en büyük oyundur ya, en sevdiğim oyun arkadaşımдын.
Bilmediğin bir şey var ama, oyun bitmedi.
Sadece sen gittin.
Ve ben oyun arkadaşımın gitmesine üzüleceğimi düşünürken,
Bakarken dikkatlice, oynarken yaptığın hileleri gördüm..
Kandırdığın ben miydim hayat mı
Yoksa söylediğin en büyük yalan kendine mi
Sen hariç bu oyundaki herkes biliyor cevabı.
Hayatın yalanmış meğer..
Bunu geç gördüm; belki de gördüm önceden ama inanmak istemedim.
Kaybetmeye alışkınım seni, bu ilk gidişin değil, ama son benim için.
Kalbimdeki yerini kaybettin, bendeki sen gitti.
O ulaşılmaz büyü bitti. Ne yapsan faydasız. Bu saatten sonra da anlamsız.
Artık cümlelerimde olmayacaksınız, sen bunu bilmesen de.
Bittin içimde. Seni sevmek bile gelmiyor içimden.
Bitti sözü dökülmediyse dudaklarımdan, bu senin için değil kendim için..
Seni artık sevmiyor olduğumu bilmemin rahatlığı var içimde.
Kırıldı ayna paramparça
Yokluğunda akmadı gözyaşım.
Yalanlarınla mutluluklar...

Serhat Ömürlü

Yenildik sevgimize çizilmiş bir ayrılık busesine....

Yenildik sevgimize çizilmiş bir ayrılık busesine....
Ömrüme sakladım seni
yaşanmayan en güzel yerlerine
yarım kalan sevdamızı
sakladım en derinlerime
korkma sevdiğim kimseler dokunamaz anahtarı senin ellerinde
kabul etmek zor olsa da sevdiğim
bilirim sakın söyleme!

ayrıldık değil mi
ayrıldık seninle.....

Serhat Ömürlü

Yeter artık gel sevdiğim...

Kurumuş çiçeklerin yaprakları,
Hüzün çökmüş sensiz bu şehre,
Bitap düşmüş yüreğimle; vuslatın kıyısında yim yine,
Bıraktığın yerde seni beklerim öyle sessizce,
Yeter artık gel sevdiğim...

Bir tek sen kurtarabilirsin bu yalnızlıktan beni, hadi açtım sana ellerimi...
Gel de kurtar beni bu kahrolası sensizlikten, ikna et yokluğuna kalbimi...
Açmışım ellerimi semaya yüzünün kıblesine öyle dönmüşüm ki yüreğimle...
Madem gidecektin...
Neden yarım bıraktın beni,
Yokluğun hiç hesapta yoktu
Alistırsaydın sensizliğine de...
Öyle git(me) seydin sevdiğim...

Yalnızlığım değil acı sözlerin değil;
Söylenmeyendir beni candan yaralayan...
Solmuş gülde kalan son yaprak gibi seni bekledim...
Yalnızlığımın elinde, öylece ve yalnız seni bekliyorum...
Çok çaresizim sevdiğim, içimde kopan fırtınaları bilmiyorsun...
Şimdi sadece gözyaşlarım var tutamadığım artık, neye ağladığımı dahi bilmiyorum...
Oturdığım bu buz kesmiş duvarın dibinde boynu bükük sokak lambaları gibiyim...
Hap aynı yerde olan boynu bükük hüzünlü solmuş çiçekler gibiyim...
Ağlamayı gururuna yediremeyip, hani yüzünü yüreğine gömen,
Gözyaşlarını yalnız yüreğine gömen şairler gibiyim...

Kulağımda çınlayan her bir ses seninkine benziyor,
Siliyorum gözlerimden akan yaşarı çabucak ellerimle,
Yüzüme hep maziden kalma bir tebbessüm takıyorum.
Biliyorum selen sen değilsin; dağılıyorum bir kez daha,
Bir bir sönen umutlarımla patlıyor gülüşüm şakaklarımda.

Sevginle büyüttüğüm, solmuş gül benliğimde sanki,
Kırılıyorum kurumuş son yaprak gibi yere düşmeyi bekliyorum...
Ya o hiç tutmadığım güzel yüzün gibi ellerine...
Ya da hiçbir zaman gülmeyen kaderime...

Bu tarifi olmayan sensizlik kör ediyor insanı biliyor musun?
İstedğim tek şey var şu yalan dünyada mutluluk,
Takatim kalmadı gücüm yok artık, gözyaşlarına boğma beni.
Gel yüreğime kurak topraklarımı sevginle sula,
Kuru bir soğukta bırakma beni, soldurma çiçeklerimi.

Ayyuka çıkmış şimdi düşlerim, korkuyorum geldiğinde çoktan aklımı yitirmiş
olmaktan...
Ya vakit çok geç olursa, çoktan düşmüş olursa bedenim kurumuş topraklarına,
Ya ölürsen içimde, ya gönlümün bahçesinden solmuş papatyalar üstüne serilmişse...
Sevdiğim biliyor musun aslında kuru bir poyraz... aslında bizim öbür sevgilimiz olan...
Sensizlik ne acı şeymiş uykularımı sürgüne gönderdim sevgilim kurtarabilir misin
onları?
Sen benden gittikçe uzaklaşıyor o bakmaya kıyamadığın gözlerin gözlerimden,
Düşünüyorum öyle içten içe ya bu gözler senin değil ya bu dünya koskoca bir yalan.

Söyle bana kimin gözleri bu yokluğunda ırmaklar gibi sensizliğe boşalan.
Beni o sana bakmaya kıyamayan gözlerimi ağlattın sen...
Sanki aylar yıllar oldu, görmedim gözlerini bilmiyorum kaç zaman oldu...

Kulağımda çınlayan sözlerin, gözlerinin gözlerimle savaşına şahit olmuşken,
Dayanamazdım ki sana kıyamazken nasıl onlara bakmaya gücüm yetsin...
Sen bilmiyorsun ama; ilk hor görülüşü değil bu akıttığım yaşların...
İçimde patlamış volkanlar hırçınlaşıyor git gide,unuttum dese dilim koskoca yalan...

Rotasını şaşırmış yıkık bir gemisin dehliz denizlerdesin yolunu kaybetmek zor
biliyorum...
Çevremdeki dostlarım soruyor seni benden nerde diyorlar çok ağırıma gidiyor...
Söyle bana sevdiğim hangi denizlerdeysen söyle kalbim oraya limandır...
Koskoca bir çınarı yıktın, beni hüsrana uğrattın bir ırmağı kuruttun sen sevdiğim...

Sensizlik meğer ne zor şeymiş...
Bunu bir kez daha anladım...
Olurda bir gün gelecek misin bana sevdiğim?
Sensizlikten kuruyan bu dalı, yeşertecek misin?

Serhat Ömürlü

Yokluğunun hüznüyüm

Her hecesi sen kokan özlemler biriktiriyorum içimde...
Ve gözlerime sığınmış, yüreğimde saklanmış sessizliğin...
Yalnızlık değil çığlığım, yokluğun sebebim...
Oysa ben, varlığının sesiyim...
Yokluğunun hüznüyüm...
Ve sana adanmış özlemlerin en kuytusuyum...
Ah bu uzaklar...
Sana beni, bana seni uzak eyleyen yollar...
Tükenmiyor bu yokluklar...
Ben ki,
Yanıdayken bile sana özlem dolu...
Yüreğine tutsağım...
Ve ben yine...
Özledim, çok özledim...
Gel ömrüme şans dediğim...

Serhat Ömürlü